

Tutkimushankkeen nimi: Tieto- ja viestintäteknikan käytön mahdollisuudet työterveyshuollon kuntoutusyhteistyössä

Loppuraportti: Nissinen Sari, Seppänen Soile, Takala Esa-Pekka, Kaleva Simo, Leino Timo. Tietojen vaihto kuntoutusyhteistyössä – TIETOJÄRJESTELMÄT TYÖNTEKIJÄN KUNTOUTUSPROSESSIN TUKENA. Työterveyslaitos. Helsinki 2016. ISBN 978-952-261-697-5 (painettu); ISBN 978-952-261-696-8 (verkkojulkaisu). Saatavilla: <http://www.julkari.fi/handle/10024/131628>

Tiivistelmä

Työterveyshuollon tulee asetuksen mukaan koordinoida työntekijän kuntoutusta ja siksi aktiivisesti verkottua ja koota keskeiset kuntoutuksen toimijat yhteistyöhön. Kuntoutus on prosessi, jonka eri vaiheissa asiakkaaseen liittyvä merkityksellinen tieto pitäisi olla käytettävissä silloin kun sitä tarvitaan. Tässä tutkimuksessa selvitettiin, mitä tietoa kuntoutuksen eri osapuolet (työterveyshuolto, kuntoutuksen palvelun tuottajat, kuntoutusta rahoittava Kela) kokevat tarvitsevansa muilta kuntoutukseen osallistujilta ja miten he tuon tiedon saavat. Tutkimusaineistot koostuivat kuntoutusyhteistyön eri toimijatahojen sähköisillä kyselylomakkeilla kerätyistä vastauksista sekä työterveyshenkilöstön haastatteluista.

Tulosten mukaan työterveyshuollon edustajat kokivat osaavansa arvioida työntekijän kuntoutustarvetta, ja mahdollisuudet työikäisten kuntoutukseen tunnettiin. Tietoa työntekijän terveydestä oli käytettävissä riittävästi, mutta tietoa työn muokkausmahdollisuuksista ja aiemmista kuntoutuksista ei sen sijaan ollut yhtä kattavasti käytettävissä. Lisäksi koettiin, että tietojen saanti potilastietojärjestelmistä pitäisi olla helpompaa.

Kommunikointi kuntoutuksen palveluntuottajan kanssa oli puolin ja toisin vähäistä eikä kuntoutuksen alkaessa kuntoutuksen palveluntuottajalla ole aina riittävästi tietoa työntekijän työstä. Kuntoutuksen palveluntuottajien tapa toimittaa työterveyshuoltoon tietoa oli paperinen kuntoutusseloste, jota työterveyshuolto ei kuitenkaan aina saa. Tieto kuntoutukseen pääsystä saatiin työterveyshuoltoon yleensä työntekijältä. Lisäksi tietoa saatiin useimmin vain myönteisistä kuntoutuspäätöksistä. Tiukan tietosuojalainsäädännön koettiin ehkäisevän tietojen vaihtoa Kelan kanssa.

Tutkimuksen johtopäätöksinä voidaan todeta, että kuntoutusyhteistyötä edistävät sovitut yhteistyökäytännöt kaikkien osapuolten kesken. Tietojärjestelmiä tulisi paremmin hyödyntää tietojen vaihdossa lisäämällä sähköisiä asiointimahdollisuuksia eri osapuolten välille. Työterveyshuollon potilastietojärjestelmien tulisi tukea paremmin työntekijän kuntoutusprosessin toteuttamista. Työterveyshuolto tarvitsee tietoonsa kaikki työntekijän kuntoutuspäätökset ja ne tulisi saada Kelasta automaattisesti. Työntekijän kuntoutuksen tulee liittyä paremmin työntekijän terveyden lisäksi myös työssä selviämiseen.

Saumattomassa työikäisten kuntoutusprosessissa tarvitaan yhteistä järjestelmää, jolla tuetaan työntekijän kuntoutumisen toteutumista. Tämä voi toteutua Kanta-palvelujen avulla, kun käytössä on yhteinen, asiakaslähtöinen kuntoutussuunnitelma sekä yhtenäinen, rakenteinen tapa kirjata kuntoutukseen liittyviä tietoja.